

til udvidelse af en eksisterende campingplads. Amtsrådet vil overveje muligheden for at flytte den eksisterende kanal i forbindelse med gennemførelsen af udvidelsen.

Forslaget indebærer, at et areal, der i kommuneplanens rammedel er udlagt til bådehavn ved Vidåen syd for Højer by samt arealerne, hvor Højer Kommunes to rensningsanlæg ligger i henholdsvis Ny Frederikskog og Rudbøl Kog er omfattet af loven. Lovens bestemmelser vil for så vidt angår disse arealer blive administreret således, at loven ikke hindrer disse anvendelser eller nødvendige udvidelser af anlæggene. Forslagets § 36 indeholder den hjemmel, som er nødvendig, for at miljøministeren kan tillade sådanne udvidelser.

Lovforslaget omfatter ikke Margrethe-Kog, der ligger mellem Højer Dige og det dansk-tyske dige. Margrethe-Kog er fredet af Overfredningsnævnet i 1985. Om erstatning for denne fredning verserer en retssag ved Vestre Landsret, anlagt af de af fredningen omfattede private lodsejere. Efter naturfredningslovens § 32 kan Overfredningsnævnet tage spørgsmålet om fredningens omfang og bestemmelser op til fornyet behandling, når der foreligger en endelig dom.

Uanset, at det ville have været hensigtsmæssigt at inddrage Margrethe-Kog under lovens område og derved etablere samme myndighedssystem og samme muligheder for at sikre afgræsning på længere sigt, skønnes dette ikke muligt på nuværende tidspunkt. Spørgsmålet bør overvejes påny i forbindelse med den redegørelse om, hvorledes loven har virket, og om der er behov for revision, som der foreslås, at ministeren skal afgive 5 år efter ikrafttrædelsen.

Lovens geografiske område omfatter ud over de ydre koge også den nedre del af Vidåsystemet, som for størstedelen allerede er beskyttet mod væsentlige ændringer via naturfredningslovens §§ 43 og 47a. Der kan imidlertid blive behov for at kunne gennemføre særlig drift og pleje af de arealer, der i dag benyttes til græsning og høslæt, hvis denne benyttelse skulle blive ændret. Endvidere er der behov for en regulering af sejlads og færdsel, specielt i Magisterkog og Rudbøl Sø, samt for at indføre et jagtforbud i disse to områder. På grund af den geografiske sammenhæng og det ønskelige i at give muligheder med hensyn til drift af græsningsarealer, er området medtaget i loven. Loven omfatter således selve Vidåen med arealerne inden for ådigerne fra Møllehusvej i øst og til Højer Sluse mod vest samt Sønderåen og arealerne inden for ådigerne fra jernbanedæmningen Tønder-Süder

Lügum i øst til Sønderå løber sammen med Vidåen. Mod syd afgrænses området af landegrænsen.

Lovens geografiske område fremgår af kortbilag 1-6, der viser følgende:

1. Oversigtskort over lovens samlede geografiske område med angivelse af områderne for detailkortene.
2. Detailkort over Ny Frederikskog, Gammel Frederikskog og Rudbøl Kog.
3. og 4.

Detailkort over arealerne indenfor ådigerne ved Vidåen fra Møllehusvej til Højer Sluse samt ved Sønderåen fra jernbanedæmningen Tønder-Süder Lügum

Kortbilag 3 viser den vestlige del

Kortbilag 4 viser den østlige del

5. Detailkort over afgrænsningen af lovens område syd for Højer by.
6. Detailkort over afgrænsningen af lovens område ved Rudbøl by.

Det skal bemærkes, at § 36 indeholder en adgang for miljøministeren til at foretage mindre justeringer af grænserne for lovens geografiske område.

Til kapitel 2

Til § 2

Ny Frederikskog, Gammel Frederikskog og Rudbøl Kog har stadig deres traditionelle karakter med vidtstrakte græsningsarealer, hvorpå tusinder af får og kreaturer græsser. Græsningsarealerne er omgivet af vandfyldte kanaler og skelgrøfter og afbrydes kun af digelinjerne.

Lovens formål er at sikre dette marsklandskab med dets indhold af natur- og kulturværdier. Loven skal sikre et fortsat eksistensgrundlag for det plante- og dyreliv, som er truet af en fortsat opdyrkning og dræning. Målet for bevaringen er derfor, udover at opretholde og delvis genskabe de store, sammenhængende græsarealer, også at sikre, at de fortsat afgræsses, at bevandingssystemet og de åbne grøfter opretholdes og drives, og at planbestandens beskyttes mod øget brug af kunstgødning og bekæmpelsesmidler. De historiske diger og værfter må bevares ligesom selve det åbne landskab - næsten ubebygget og uden beplantning og tekniske anlæg.

Samtidig må der så vidt muligt skabes rammer for en stabil landbrugsmæssig udnyttelse af arealerne såvel økonomisk som veterinærhygiejnisk. Tilrettelæggelsen af driften må ske hensigtsmæssigt og uden uønskede bivirkninger for de omgivende områder samt således, at den lokale økonomi og